

व्यर्थको त्याग गरेर समर्थ बन

आज बापदादा आफ्ना सर्व विकर्माजित अर्थात् विकर्म संन्यासी आत्माहरूलाई देखिरहनु भएको छ। ब्राह्मण आत्मा बन्नु अर्थात् श्रेष्ठ कर्म गर्नु, विकर्मको संन्यास गर्नु। हरेक ब्राह्मण बच्चाहरूले ब्राह्मण बन्नासाथ यो श्रेष्ठ संकल्प गरे— हामी अब विकर्मीबाट सुकर्मी बनौं। सुकर्मी आत्मालाई श्रेष्ठ ब्राह्मण आत्मा भनिन्छ। संकल्प नै छ विकर्माजित बन्ने। यही लक्ष्य पहिला-पहिला सबैले धारण गर्नुपर्ने हैन! यही लक्ष्यलाई सम्मुख राख्दै श्रेष्ठ लक्षण धारण गरिरहेका छौं। अब आफूले आफैँलाई सोध— विकर्महरूको संन्यास गरेर विकर्माजित बनेको छु? जस्तै लौकिक दुनियाँमा पनि उच्च रोयल कुलका आत्माहरू कुनै साधारण चलन चलन सक्दैनन्, त्यस्तै तिमी सुकर्मी आत्माहरू विकर्म गर्न सक्दैनौ। जस्तै हृदयका वैष्णवहरूले कुनै पनि तामसिक चीज स्वीकार गर्न सक्दैनन्, यस्तै विकर्माजित, विष्णुवंशी विकर्म वा विकल्प— यी तमोगुणी कर्म वा संकल्प गर्न सक्दैनन्। यी ब्राह्मण धर्मको हिसाबले निषेध छ। आउने जिज्ञासु आत्माहरूको लागि पनि डाइरेक्सन लेख्छौं हैन— सहजयोगीको लागि यी-यी कुराहरू निषेध छन्, त्यसैगरी ब्राह्मणहरूको लागि वा आफ्नो लागि के-के निषेध छ— त्यो राम्रोसँगै जान्दछौ? जान्छन् त सबैले र मान्छन् पनि सबैले तर चल्छन् नम्बरवार। यस्ता बच्चाहरूलाई देखेर बापदादालाई यस कुरामा एक हाँसो लाग्ने कहानी याद आयो, जुन तिमीहरूले पनि सुनाइरहन्छौ। मान्दछौ पनि, भन्दछौ पनि तर भनेर पनि गच्छौ। यसमा अरूलाई सुगाको कहानी सुनाउँछौ नि। भनि पनि रहेको छ र गरि पनि रहेको छ। यसलाई के भन्ने! यस्तो ब्राह्मण आत्माहरूको लागि श्रेष्ठ लाग्छ? किनकि ब्राह्मण अर्थात् श्रेष्ठ। श्रेष्ठ के हो— सुकर्म वा साधारण कर्म? जब ब्राह्मण साधारण कर्म पनि गर्न सक्दैनन् भने विकर्मको त कुरै छैन। विकर्माजित अर्थात् विकर्म विकल्पको त्यागी। कर्मेन्द्रियहरूको आधारबाट कर्मको विना रहन सक्दैनौ। देहको सम्बन्ध कर्मेन्द्रियहरू सँग छ र कर्मेन्द्रियहरूको सम्बन्ध कर्मसँग छ। यो देह र देहको सम्बन्धको त्यागको कुरा चलिरहेको छ। कर्मेन्द्रियहरूको जुन कर्मको साथ सम्बन्ध छ— उस कर्मको हिसाबले विकर्मको त्याग। विकर्मको त्याग विना सुकर्मी वा विकर्माजित बन्न सक्दैनौ। विकर्मको परिभाषा राम्रोसँग जान्दछौ। कुनै पनि विकारको अंश मात्रको वशीभूत भएर कर्म गर्नु अर्थात् विकर्म गर्नु। विकारहरूका सूक्ष्म स्वरूप, रोयल स्वरूप दुवैलाई राम्रोसँग जान्दछौ र यसको बारेमा पहिला पनि सुनाएको थिएँ— ब्राह्मणहरूका रोयल रूपको विकारको स्वरूप के हो? यदि रोयल रूपमा विकार छ वा सूक्ष्म अंश मात्र छ भने यस्तो आत्मा सदा सुकर्मी बन्न सक्दैनन्।

अमृतबेलादेखि लिएर हर कर्ममा चेक गर— सुकर्म गर्ने वा व्यर्थ कर्म गर्ने वा कुनै विकर्म पनि गर्ने? सुकर्म अर्थात् श्रीमतको आधारमा कर्म गर्नु। श्रीमतको आधारमा गरेको कर्म स्वतः नै सुकर्मको खातामा जम्मा हुन्छ। त्यसैले सुकर्म र विकर्मलाई चेक गर्ने विधि यो सहज छ। यस विधिको अनुसार सदा चेक गर्दै जाऊ। अमृतबेला उठेदेखि राती सुत्ने बेलासम्म हरेक कर्मको लागि श्रीमत मिलेको छ। उठ्ने कसरी, बस्ने कसरी, सबै बताइएको छ नि! यदि त्यसरी उठ्दैनौ भने अमृतबेला देखि श्रेष्ठ कर्मको श्रेष्ठ प्रारम्भ बनाउन सक्दैनौ अर्थात् व्यर्थ र विकर्मको त्यागी बन्न सक्दैनौ। त्यसैले यस सम्बन्धको पनि त्याग गर। व्यर्थको पनि त्याग गर्नु पर्छ। कतिले सम्झन्छन् कुनै विकर्म त गरिँनँ। कुनै भूल त गरिँनँ। कुनै यस्तो बोली त बोलिँनँ। तर व्यर्थ

बोली, समर्थ बन्न दिंदैन अर्थात् श्रेष्ठ भाग्यवान बन्न दिंदैन। यदि विकर्म गरेनौ तर व्यर्थ कर्म गन्यौ भने पनि वर्तमान र भविष्य जम्मा त भएन। श्रेष्ठ कर्म गर्नाले वर्तमानमा पनि श्रेष्ठ कर्मको प्रत्यक्षफल खुशी र शक्तिको अनुभूति हुन्छ। स्वयंको प्रति पनि प्रत्यक्षफल मिल्छ र अरूले पनि यस्ता श्रेष्ठ कर्मी आत्माहरूलाई देखेर पुरुषार्थको उमंग-उत्साहमा आउँछन्— हामी पनि यस्तो बन्न सक्छौं। त्यसैले आफ्नो प्रति प्रत्यक्षफल र अरूको सेवा। डबल जम्मा हुन गयो। र, वर्तमानको हिसाबले भविष्य त जम्मा भइ नै हाल्छ। यस हिसाबले हेरेमा यदि व्यर्थ अर्थात् साधारण कर्म पनि गन्यौ भने कति नोक्सान भयो। त्यसैले यस्तो कहिल्यै नसोच— साधारण कर्म गर्ने, यो त हुन्छ नै। श्रेष्ठ आत्माको हर कदम श्रेष्ठ, हर कर्म श्रेष्ठ, हर बोली श्रेष्ठ हुन्छ। बुझ्यौ— त्यागको परिभाषा के भयो! व्यर्थ अर्थात् साधारण कर्म, बोली, समय— यसको पनि त्याग गरेर सदा समर्थ, सदा अलौकिक अर्थात् पदमापदम भाग्यवान बन। व्यर्थ र साधारण कुराहरूलाई पनि विशेष जोड देऊ। यस अलबेलापनलाई त्याग गर किनकि तिमी सबै ब्राह्मण आत्माहरूको विश्वको मंचमा हीरो र हीरोइनको भूमिका छ। यस्ता हीरो पार्टधारी आत्माहरूका एक-एक सेकेण्ड, एक-एक संकल्प, एक-एक बोली, एक-एक कर्म हीरा भन्दा पनि बढी मूल्यवान छ। यदि एक संकल्प मात्र पनि व्यर्थ गयो भने मानौं हीरालाई गुमायौ। यदि महंगो हीरा कसैको खसेमा, हराएमा उसले सोच्छ नि— केही गुमाएको छु। यस्तो एक हीराको कुरा होइन। अनेक हीराहरूका मूल्य एक सेकेण्ड हो। यस हिसाबले सोच। यस्तो होइन साधारण रूपमा बसी-बसी साधारण कुराहरू गरी-गरी समय बिताइदेऊ। फेरि के भन्छौ— कुनै नराम्रो कुरा त गरेनौं, यसै कुरा गरिरहेका थियौं, यसै बसिरहेका थियौं, कुरा गरिरहेका थियौं। यसै चलिरहेका थियौं। यो यसै-यसै गर्दा पनि कति समय गइहाल्छ। यसै होइन, हीरा जस्तो ह। त्यसैले आफ्नो मूल्यलाई जान। तिम्रो जड चित्रहरूको कति मूल्य छ। एक सेकेण्डको दर्शनको पनि मूल्य छ। तिम्रो एक संकल्पको पनि यति मूल्य छ, जुन आजसम्म त्यसलाई वरदानको रूपमा मानिएको छ। भक्तहरू यही भन्छन्— केवल एक सेकेण्ड दर्शन दिनुहोस्। त्यसैले दर्शन ‘समय’ को मूल्य हो, वरदान ‘संकल्प’ को मूल्य, तिम्रो बोलीको मूल्य— आज पनि दुई वचन सुन्नको लागि तड्पिन्छन्। तिम्रो दृष्टिको मूल्य आज पनि नजरले निहाल गरिदिनुहोस्, यसरी पुकारिरहन्छन्। तिम्रो हर कर्मको मूल्य छ। बाबाको साथ श्रेष्ठ कर्मको वर्णन गर्दै गद् गद् हुन्छन्। त्यसैले यति अमूल्य छ तिम्रो हर सेकेण्ड, हर संकल्प। त्यसैले आफ्नो मूल्यलाई जानेर व्यर्थ र विकर्म वा विकल्पको त्याग गर। आज त्यागको पाठ पक्का गन्यौ? ‘यसै-यसै’ शब्दको अलबेलापनको त्याग। जस्तै भन्छन् आजकलको चालु भाषा। ब्राह्मणहरूका पनि आजकलको चालु भाषा यो हुन गएको छ। यो चालु भाषा छोडिदेऊ। हर सेकेण्ड अलौकिक होस्। हर संकल्प अलौकिक अर्थात् अमूल्य होस्। वर्तमान र भविष्य डबल फलवाला होस्। जस्तै देखेका छौ नि— कहिले-कहिले एउटैमा दुई वटा फल फल्छन्। दुई फल एउटै बनेर निस्कन्छन्। तिमी श्रेष्ठ आत्माहरूको सदा डबल फल छ अर्थात् डबल प्राप्ति छ। भविष्यको भन्दा पहिला वर्तमान प्राप्ति छ र वर्तमानको आधारमा भविष्य प्राप्ति छ। बुझ्यौ? डबल फल खाऊ। सिंगल होइन। अच्छा!

सदा विकर्माजित, अमूल्य बनेर हर सेकेण्डलाई अमूल्य बनाउने सेवामा लगाउने यस्ता डबल हीरो, डबल फल खाने, व्यर्थ र साधारणताको महात्यागी, सदा बाबा समान श्रेष्ठ संकल्प र कर्म गर्ने महा-महा भाग्यवान

आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

पार्टीहरू सँग:-

१. भरपुर आत्माको अनुहारद्वारा सेवा

सबै सागरको नजिक रहनेहरू सदा सागरको खजानाहरूलाई आफूमा भर्दै गइरहेका छौ? सागरको तल कति खजाना हुन्छन्। त्यसैले सागरको कण्ठामा रहनेहरू, नजिक रहनेहरू— सर्व खजानाहरूका मालिक हुन गए। त्यसो त जब कसैलाई कुनै खजाना प्राप्त हुन्छ भने खुशी हुन्छन्। अचानक कसैलाई अलिकति धन मिल्यो भने नशा चढिहाल्छ। तिमी बच्चाहरूलाई यस्तो धन मिलेको छ, जुन कहिल्यै कसैले छिन्न सक्दैन, लुट्न सक्दैन। २१ पीढी सदा धनवान रहनेछौ। सर्व खजानाहरूको चाबी हो “बाबा”। बाबा भन्यो अनि खजाना खुल्यो। अब चाबी पनि मिलिहाल्यो, खजाना पनि मिलिहाल्यो। सदा मालामाल भइहाल्यौ। यस्ता भरपूर मालामाल आत्माहरूका चेहरामा खुशीको झलक हुन्छ। उनको खुशीलाई देखेर सबै भन्नेछन्— थाहा छैन यिनलाई के मिलेको छ? जान्ने इच्छा रहन्छ। यसरी उनको सेवा स्वतः हुनेछ।

२. मायाजित बन्धनको लागि स्वमानको सीटमा बस

सदा स्वयंको स्वमानको सीटमा बसेको अनुभव गर्छौ? पुण्य आत्मा हुँ, सर्वश्रेष्ठ ब्राह्मण आत्मा हुँ, श्रेष्ठ आत्मा हुँ, महान् आत्मा हुँ— यस्तो आफूलाई श्रेष्ठ स्वमानको सीटमा अनुभव गर्छौ? कहीं पनि बस्नु पर्दा सीट चाहिन्छ नि! त्यसैले संगममा बाबाले श्रेष्ठ स्वमानको सीट दिनु भएको छ, त्यसैमा स्थित भइराख।

स्मृतिमा रहनु नै सीट वा आसन हो। त्यसैले सदा स्मृति रहोस्— म हर कदममा पुण्य गर्ने पुण्य आत्मा हुँ। महान् संकल्प, महान् बोली, महान् कर्म गर्ने महान् आत्मा हुँ। कहिल्यै पनि आफूलाई साधारण नसम्झ। कसको बन्यौ र के बन्यौ? यही स्मृतिको आसनमा सदा स्थित होऊ। यस आसनमा विराजमान भयौ भने कहिल्यै पनि माया आउन सक्दैन। हिम्मत राख्न सक्दैन। आत्माको आसन स्वमानको आसन हो, त्यसमा बस्नेवाला सहज नै मायाजित भइहाल्छ।

३. सर्व सम्बन्ध एकसँग जोडेर बन्धनमुक्त अर्थात् योगयुक्त बन

सदा स्वयंलाई बन्धनमुक्त आत्मा अनुभव गर्छौ? स्वतन्त्र बनिसक्यौ वा अझै पनि कुनै बन्धन रहेको छ? बन्धनमुक्तको निशानी हो— सदा योगयुक्त। योगयुक्त छैनौ भने अवश्य बन्धन छ। जब बाबाको बनिसक्यौ भने बाबा बाहेक अरू के याद आउँछ? सदा प्रिय वस्तु वा राम्रो वस्तु याद आउँछ नि। बाबा भन्दा श्रेष्ठ वस्तु वा व्यक्ति कोही छ? जब बुद्धिमा यो स्पष्ट हुन्छ— बाबा बाहेक अरू कोही पनि श्रेष्ठ छैन, त्यसपछि सहजयोगी बन्छौ। बन्धनमुक्त पनि सहज बन्छौ, मेहनत गर्नु पर्दैन। सबै सम्बन्ध बाबा सँग जोडियो। मेरो-मेरो सबै समाप्त, यसलाई भनिन्छ सर्व सम्बन्ध एकसँग।

४. समीप आत्माहरूको निशानी हो- समान

सदा आफूलाई समीप आत्मा अनुभव गर्छौं? समीप आत्माहरूको निशानी हो समान। जो जसको नजिक हुन्छ, उसलाई उसको संगको रंग स्वतः नै चढ्छ। बाबाको समीप अर्थात् बाबा समान। जुन बाबाको गुण, उही बच्चाहरूको गुण। जुन बाबाको कर्तव्य उही बच्चाहरूको। जसरी बाबा सदा विश्व कल्याणकारी हुनुहुन्छ, त्यस्तै बच्चा पनि विश्व कल्याणकारी। हर समय यो चेक गर- जुन कर्म गर्छु, जुन बोली बोल्छु, त्यो बाबा समान छ? जसरी बाबा सदा सम्पन्न हुनुहुन्छ, सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ, त्यस्तै बच्चा पनि मास्टर बन्छौ। कुनै पनि गुण वा शक्तिको कमी रहँदैन। सम्पन्न रह्यौ भने अचल रहन्छौ। डगमग हुँदैनौ।

५. सेवाको भागदौड पनि मनोरञ्जनको साधन हो

सबैले आफूलाई हर कदममा याद र सेवाद्वारा पद्मको कमाई जम्मा गर्ने पद्मापद्म भाग्यवान सम्झन्छौ? कमाईको कति सहज तरिका मिलेको छ! आरामले बसी-बसी बाबालाई याद गर र कमाई जम्मा गर्दै जाऊ। मनसाद्वारा धेरै कमाई गर्न सक्छौ, तर बीच-बीचमा जुन सेवाका साधनहरूमा भागदौड गर्नुपर्छ, यो त एक मनोरञ्जन हो। यसै पनि जीवनमा चेन्ज चाहन्छन् भने चेन्ज हुन्छन्। कमाईको साधन त धेरै छन्, सेकेण्डमा पद्म जम्मा हुन जान्छ, याद गर्नु अनि बिन्दु बढ्छ। त्यसैले सहज अविनाशी कमाईमा बिजी होऊ।

पंजाब निवासी बच्चाहरूलाई याद-प्यार दिंदै बापदादा बोल्नुभयो:-

पंजाब निवासी सेवाधारी बच्चाहरूलाई सेवाको उमंग-उत्साहको प्रति सदा बधाई छ। जति सेवा त्यति धेरै मेवा खानेवाला बन्दछौ। यो मेला त विशेष बेहदको सेवा हो। मेला अर्थात् आत्माहरूलाई मिलन गराउने निमित्त बनिरहेका छौ। बेहदको सेवा, बेहदको उमंग राखेर सेवा गरेका छौ र सदा यस्तो उमंग-उत्साहमा रहँदै अगाडि बढिराख। बापदादालाई थाहा छ- धेरै राम्रा पुराना पालना लिएका बच्चा निमित्त बनेका छन्। पुराना बच्चाहरूको भाग्य त अहिलेसम्म पनि शास्त्रहरूमा गाइरहेका छन् र चैतन्यमा जो नयाँ-नयाँ बच्चा आउँछन्, उनले पनि वर्णन गर्छन्। त्यसैले यस्तो पद्मपति बन्ने चान्स लिने सेवाधारी बच्चाहरूलाई पद्मगुणा यादप्यार। अच्छा!

वरदान:- मन-बुद्धिद्वारा कुनै पनि खराबीलाई टच नगर्ने सम्पूर्ण वैष्णव वा सफल तपस्वी भव

पवित्रताको व्यक्तित्व वा रोयल्टीवाला मन-बुद्धिबाट कुनै पनि खराबीलाई टच गर्न सक्दैनन्। जसरी ब्राह्मण जीवनमा शारीरिक आकर्षण वा शारीरिक टचिंग अपवित्रता हो, त्यस्तै मन-बुद्धिमा कुनै विकारको संकल्प मात्रको आकर्षण वा टचिंग पनि अपवित्रता हो। त्यसैले कुनै पनि खराबीलाई संकल्पमा पनि टच नगर्नु- यही सम्पूर्ण वैष्णव वा सफल तपस्वीको निशानी हो।

स्लोगन:- मनको उलझनलाई समाप्त गरेर वर्तमान र भविष्यलाई उज्ज्वल बनाऊ।